

ארו-מנדור

חי באלטאי גיבור מפורסם ארו-מנדור. לבו לא ידע פחד, גופו לא הכיר עייפות. התאהב הגיבור בנערה צ'אצ'אק.
"הבה ונחיה ביורטה אחת" אמר לה "נעשה מדורה משותפת."
הנערה השיבה בחיוך בהיר – הסכימה. אך מה יגיד אבא? האם ימסור את בתו לארו-מנדור?
ארו-מנדור נסע אל האב. כיבד אותו בערק, סיפר סיפורים יפים. הזקן לא שתה ערק, לא רצה לסכים שבתו היחידה תעזוב את היורטה שלו. אך ארו-מנדור לא ויתר, ביקש אישור להתחתן עם צ'אצ'אק.
שלושה ימים הוא ישב ביורטה ושכנע את הזקן. ביום הרביעי אמר הזקן:
"טוב. אם תביא לי שני חטים של המפלצת

קארא-קול, צ'אצ'אק תהיה שלך. אני צריך חטים אלה כדי לתמוך את היורטה הישנה שלי. אבל דע – שבעים גיבורים חיזרו אחרי צ'אצ'אק, ואף אחד מהם לא מילא את התנאי שלי. אולי אתה תביא לי את החטים.."
הגיבור ארו-מנדור לא הכיר מילה "לא". הוא תמיד השיג את המטרה שלו.
"טוב" אמר "אביא לך את החטים."
הוא לבש שריון פלדה, לקח את קשת הקרב שלו, העשויה מקרני איל הרים טו-אקה, מילא את נדן הלבנה בחצים ונסע.
הוא רכב דרך עמק רחב ידיים, שאפילו עקעק לא יכול לעבור, אבל הוא עבר. רכב מעל רכס הרים שאפילו עיט לא יכול לעוף מעליו, אך הוא עבר. עצים נפנפו לו בענפיהם, ציפורים שרו לו שירי עידוד. כולם איחלו לו הצלחה.
סנאי זרק לו אצטרובל של ארז.
"תלעס" אמר "אגוזים מוסיפים כוח."

דוב הראה לו שביל חיות מוסתר.
"כאן תעבור בבטחה. תמצא את קארא-קול כשזה
ישן."

ככל שרחוק יותר נסע הגיבור, כך הביט יותר
לצדדים. ואז הסוס נעצר ואמר לו בלחש:
"הבט קדימה!"

ארו-מנדור הביט קדימה וראה קארא-קול ישן.
ראשו של המפלצת כמו תל גדול, הגוף ממלא
את כל העמק ומגולגל טבעות-טבעות, ריסים שלו
דמויי יער של טייגה.

קארא-קול נחר כמו רעם משמיים, מפחיד יותר
ממפולת סלעים. האדמה רעדה מהנחירה שלו
ומים עלו מעל גדות הנהרות.

הסוס של הגיבור לחש:

"חץ לא יחדור למפלצת. זרוק אבן, כוון בין
העיניים."

ארו-מנדור ירד מהסוס, שבר סלע מפסגת ההר
והרים אותו מעל ראשו.
"הי! הי!" קרא בקול רם.

קארא-קול התעורר ופיהק בנחת. ארו-מנדור
הגיבור ראה: מלסת אחת של המפלצת נופלות
עצמות של שבעים גיבורים, מהלסת השנייה
עצמות של סוסי שבעים הגיבורים.
"מי העז להעיר אותי?" נהם קארא-קול ופתח עין
אחת. עין שלו עצומה, דמויית אגם ללא קרקעית,
שחורה כמו זפת.
"הי! הי!" קרא הגיבור, עוד יותר חזק מקודם.
קארא-קול פתח עין שנייה. אך לא הספיק להבחין
ביריב כשהסלע נתקע עמוק במצח שלו.
עיני המפלצת נשפכו מראשו וזרמו בנהרות
שחורים. לבו התפרק לחתיכות. הגיע סופו של
קארא-קול.
הגיבור הוריד מראש המפלצת את החטים, עלה
על הסוס וחזר לארץ מולדת.
ציפורים התעופפו מעליו ושרו בעליזות, חיות
הלכו בעקבותיו, עצים גבוהים השתחוו לו
עמוקות. כולם שמחו.
הזקן ראה את המנצח והניף ידיים:

"קח את צ'אצ'אק לאישה. קח."
ארו-מנדור הוריד קליפות מארז ועשה יורטה
חדשה. יחד עם צ'אצ'אק הדליקו מדורה. טיגנו
הרבה בשר והכינו הרבה ערק. הזמינו את כל
השכנים. את הכוס הראשונה העמידה צ'אצ'אק
לפני אביה.
הזקן שתה את הערק והתחיל לבקש סליחה
מהחתן שלו על כך ששלח אותו למוות בטוח.
הנגנים הכו במיתרים ושרו שירי שבח. הגיבור
ארו-מנדור אמר:
"לא אני ניצחתי את המפלצת. האומץ ניצח אותנו.
ואת האומץ למדתי מהעם.
בנים צעירים התחילו במשחקים. גברים מבוגרים
התחרו בירי מקשת. שש שנים שרו הנשים שירי
תהילה. תשע שנים נמשכה החתונה.
ארו-מנדור וצ'אצ'אק חיו באושר, חינכו את
ילדיהם להיות נועזים ואמיצים, חרוצים וישרים.